

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 119. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665832406656/facsimile.pdf> (tilgået 24. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

Hun taug lidt og lagde Broderiet bort.

— Alvorlig talt — skulde De hellere have ladet den — Sentens usagt. De er ikke berettiget til at vide saameget om mig — saa kan man tænke, hvad man vil og . . . tie stille —

Vilsac boiede Hovedet. De har ganske Ret. Det var ubesindigt.

Efter en lille Pause sagde Ellen: Ved De hvad — jeg tror nu, vi er alle meget almindelige Mennesker, som alle paa en given Tid kan gjøre noget ualmindeligt. Mindst rigtignok i vor Kreds . . .

— Mindst? Nei, sig mest . . . Vi har Tid til det . . . Det er vor Ulykke — vi har jo ikke andet at bestille end skifte Luncr og Klæder og at forelske os.

Han taug lidt, og mens han saa paa hende, sagde han:

— Og naar saa en Forelskelse pleies, kan den blive til en Lidenskab.

Ellen flyttede sin Hæl lidt frem og tilbage paa Gulvtæppet: Saa skulde man ikke pleie den, sagde hun.

Vilsac svarede ikke, og en Smule hurtigt for at undgaa en Pause sagde hun igjen: Folk tror Dem forresten ikke, Vilsac.

— Hvad mener De?

— Jeg ved jo godt, hvad det vilde sige — med . . . ikke at bukke under for en Trivialitet . . .